

LIBRIS | We know books
Lincoln Peirce

MARELE NATE

ÎNTÂIUL ÎNTRE PUȘTI

arthur

CAPITOLUL

1

Ar fi putut
să întrebe
pe oricine.

ÎN CE AN
A FOST
RATIFICAT CEL
DE-AL 14-LEA
AMENDAMENT AL
CONSTITUȚIEI?

Mai erau
încă douăzeci și
doi de copii în clasă și
toți aveau mâinile pe sus.

Și Francis. Și Teddy. Și Gina, bineînțeles. Până
și Nick Blonsky, care de obicei stă în ultima

LIBRIS | We know books

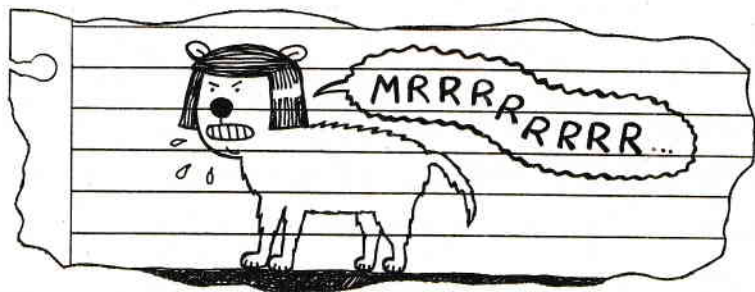
bancă cu creionul în nas, ridicase mâna. Ar fi putut să-l întrebe pe unul dintre ei, nu-i așa?

Ghiciți pe cine-a întrebat.

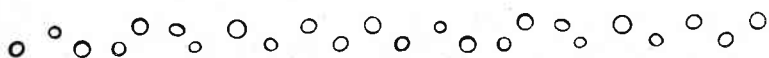

Așa face doamna Godfrey tot timpul. Mă pune să răspund exact când nu știu. Și SE PRINDE că nu știu. Ați auzit vreodată spunându-se despre câini că pot simți când ți-e frică? Așa e și doamna Godfrey. Ca un câine.

Un câine mare, urât și rău.

Alunec încetișor sub bancă. Toată clasa se holbează la mine. Încep să-mi ardă urechile, apoi obraji. Mici stropi de transpirație mi se preling pe frunte.

— EI BINE? se răstește ea.

Se spune că într-o zi obișnuită îți folosești cam 10% din capacitatea creierului. Ei bine, acum, când îmi simt cu gura mai uscată decât un sac de nisip, am mare nevoie să se activeze și restul de 90%. Dar mintea mea e goală.

Doamna Godfrey se îndepărtează de tablă și vine spre mine. Pare supărată. Ba chiar mai rău. Pare mânioasă. E roșie la față. În colțurile gurii i-au apărut mici stropi de salivă. Asta-i chiar scârbos. Îmi adun toate forțele...

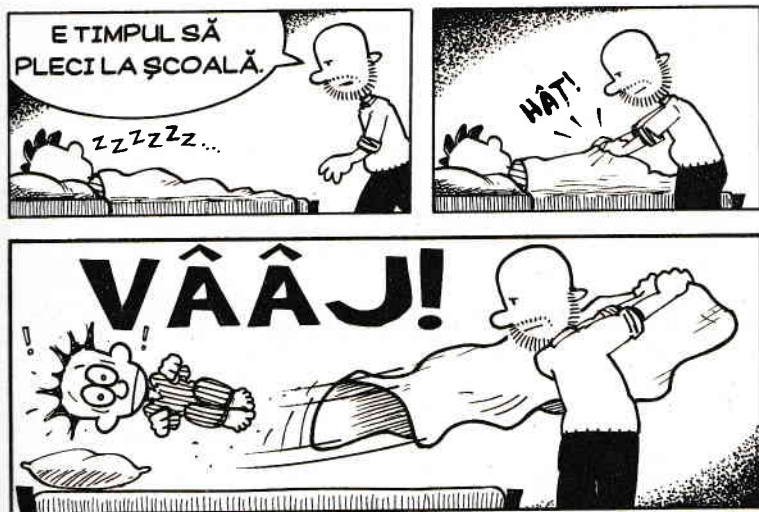
Și apoi aud soneria!

Și sună. Și tot sună. Numai că nu seamănă cu soneria de la școală. Parcă e...

A fost un VIS!! Deschid cu greu ochii, apoi respir ușurat. În viața mea n-am mai fost așa de fericit să

aud deșteptătorul. Nu c-aș fi gata să mă trezesc
sau ceva. Închid ochii și mă cufund iar în pernă.
ZZZZZZ...

Hei, mulțumesc mult, tată! Ce blând ai fost! Halal grijă părintească!

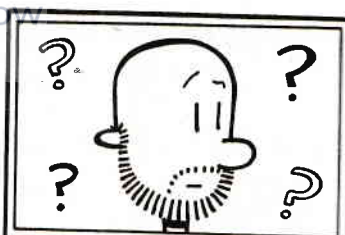
De fapt, tata nu stă chiar așa de rău la capitolul abilități parentale. Face cea mai groaznică bu-dincă de ton pe care-am gustat-o vreodată, dar în rest e destul de inofensiv – mai ales în

comparație cu unii dintre tații săriți de pe fix pe care i-am văzut la meciurile Ligii Juniorilor. Doar că e cam neștiutor. Habar n-are cum e să fii în pielea mea.

La urma urmei, cât timp a trecut de când a fost în gimnaziu – treizeci sau patruzeci de ani? Cred că a uitat cum este să fii ținut închis toată ziua într-o clădire care miroase a praf de cretă, amoniac și carne de origine suspectă. Nu-și mai amintește cum e să fii un puști normal dintr-a șasea.

zzzzIP!

ADEVĂR DESPRE PĂRINȚI:

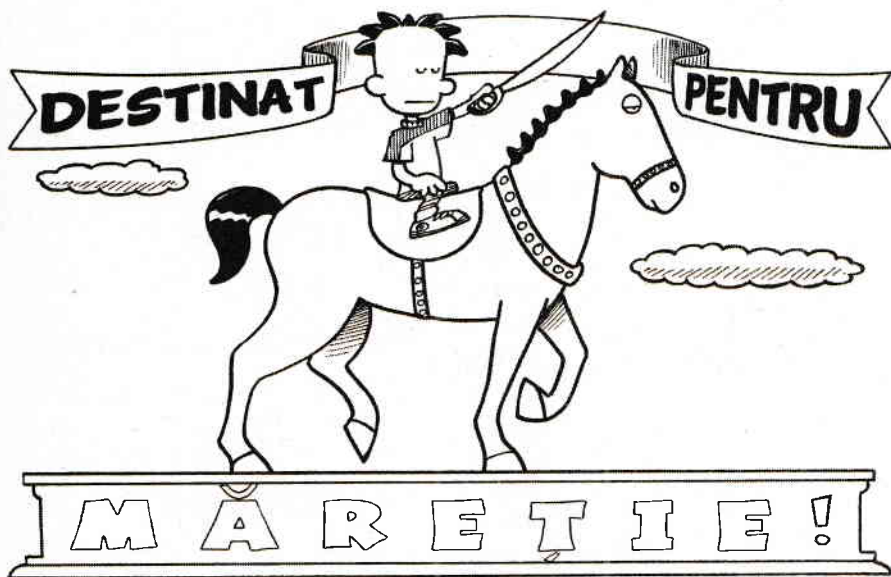
După ce chelești, îți pierzi complet capacitatea de a-i înțelege pe cei sub 30 de ani.

Nu că eu aș fi un puști normal dintr-a șasea. OK, recunosc că nu sunt tocmai frunțașul clasei, dar ia ziceți-mi: când o să mă fac eu

mare, o să-i pese cuiva dacă știi sau nu cine a fost vicepreședinte sub Warren G. Harding? (Și să nu vă prefaceți că VOI știți cine a fost, că nu știți.) Ce vreau să zic este că n-am de gând să-mi irosesc

talentul cu memorarea unor lucruri inutile. Sunt menit să înfăptuiesc lucruri mai importante. Sunt...

Nu sunt încă sigur 100% ce FORMĂ de măreție mă așteaptă, dar voi descoperi eu. Am de unde să aleg. Țin o listă pe ușa dulapului, chiar pe subiectul ăsta.

LIBRIS We know books
Sunt și domenii în care în mod sigur N-O SĂ
OBTȚIN marea, cum ar fi opera, înotul sincron
și cosmetica felină. Și cu asta am zis tot.

Dar să revenim la faptul că, din păcate, azi
este zi de școală. De care oare? Știți, sunt
zile și zile. Eu le-am grupat în cinci categorii.
(Mie-mi place să clasific lucrurile, asta ca să
știți. O dată, am petrecut o săptămână cla-
sificând toate felurile de mâncare la care m-am
putut gândi. Pe primul loc: pufuleții cu gust de
brânză. Pe ultimul loc: turtele de orez.)

ADEVĂR

DESPRE TATA:

*Într-un an, tata a îm-
părțit turte de orez de
Halloween. În același
an, casa noastră a fost
atacată cu ouă. Tată,
fă și tu legătura!*

Dacă ar fi să dau note zilelor de școală, ar arăta
cam așa:

ZILELE CU EXCURSII

We know
books

Nu vorbesc de excursiile alea jalnice, când un prof te pune să te plimbi prin cartier de Ziua Pământului ca să strângi gunoaie. Vorbesc de excursiile care țin o zi întreagă și în care mergi cu autocarul. Chiar dacă-ți dau fișe de lucru în speranța că o să înveți ceva, de obicei te poți fofila. Eu așa am făcut anul trecut, când am fost la Delfinariu.

ZILELE

CU EVENIMENTE PECIALE

Adică atunci când în timpul orelor se întâmplă ceva ca lumea: ne uităm la un film sau are loc o adunare. Sau, și mai bine, apare vreo urgență. Primăvara trecută, peruca

